

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Ivonou Šubrtovou ve věci

žalobce: **D. G.**
zastoupen Mgr. Tomášem Těšitelem, advokátem
se sídlem třída Edvarda Beneše 1527/76, 500 12 Hradec Králové

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované o námitkách, ze dne 19. 5. 2022, č. j. X, o invalidní důchod,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalovaná (dále také jen „ČSSZ“) rozhodnutím ze dne 10. 3. 2022, č. j. X (dále také jen „prvoinstanční rozhodnutí“) zamítla žádost žalobce o invalidní důchod pro nesplnění podmínek § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zdp“) s odůvodněním, že žalobce sice byl na základě posouzení jeho zdravotního stavu lékařkou Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen „OSSZ“) Rychnov nad Kněžnou ze dne 8. 2. 2022 uznán invalidním pro invaliditu

prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zdp ode dne 29. 11. 2018, ale protože ke dni vzniku invalidity nesplnil podmínku získání potřebné doby pojištění, nárok na invalidní důchod mu nevznikl. Nedílnou součástí rozhodnutí byl osobní list důchodového pojištění s uvedením všech žalobcem získaných a žalovanou evidovaných dob pojištění.

2. Proti tomuto rozhodnutí brojil žalobce námitkami. Nesouhlasil s tím, že nesplnil podmínky pro vznik nároku na invalidní důchod. Uvedl, že po celou dobu od 29. 11. 2008 do vzniku invalidity pracoval a pokud nikoliv, bylo to z důvodu, že zaměstnání nemohl získat a byl na úradě práce. Nebylo jeho vinou, že nebyl zaměstnán.
3. Rozhodnutím ze dne 19. 5. 2022, č. j. X (dále jen „napadené rozhodnutí“) žalovaná zamítla námitky žalobce a potvrdila prvoinstanční rozhodnutí. Konstatovala, že lékařka OSSZ ve svém posudku ze dne 8. 2. 2022 dospěla k závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je dušnost kombinované etiologie – těžká obezita a chronické FIS (neznámého stáří). Uvedené postižení odpovídá zdravotnímu postižení uvedenému v kapitole IV, položce 14b přílohy k vyhlášce Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, ve znění pozdějších předpisů, pro které lékařka OSSZ stanovila v rámci daného rozpětí (20-30%) míru poklesu pracovní schopnosti 30%, kterou ve smyslu § 3 odst. 2 citované vyhlášky zvýšila o 10%, celkově činí 40%. Datum vzniku invalidity stanovila od 29. 11. 2018. V námitkovém řízení nechala žalovaná provést recenzní posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti žalobce vedoucím lékařem ČSSZ, pracoviště Hradec Králové, který v recenzi ze dne 9. 5. 2022 uvedl, že zdravotní stav žalobce byl lékařkou OSSZ Rychnov nad Kněžnou posouzen v souladu s příslušnou legislativou správně. Za správné označil stanovení konečné míry poklesu pracovní schopnosti, data vzniku invalidity i stanovení trvalé platnosti posudku. Žalovaná proto neshledala posudkově medicínský důvod k postoupení na pracoviště ČSSZ k vypracování nového posudku o invaliditě. Dále žalovaná přezkoumala a zhodnotila veškerou žalobcem získanou dobu pojištění (dle § 40 zdp) včetně dob nezaměstnanosti (viz strana 3 napadeného rozhodnutí). Podmínku zákonem stanovené doby pojištění však žalobce nesplnil, a proto mu nárok na invalidní důchod nevznikl [§ 38 písm. a) zdp].

II. Obsah žaloby

4. V podané žalobě a jejím doplnění žalobce namítal, že jak napadené rozhodnutí, tak i jemu předcházející prvoinstanční rozhodnutí jsou nesprávná a nezákonná. Poukázal na odlidštěný přístup žalované při výkladu na věc dopadajících právních norem. Ze všech zpráv již od počátku diagnostiky žalobcovy choroby vyplývá, že tato jej omezuje ve významném rozsahu na výdělků a ponechává ho v současné době ve stavu téměř ekonomické nesoběstačnosti. Smyslem invalidního důchodu je přitom nahradit absentující příjem žadatele. Žalobce je přesvědčen, že z obsahu správního spisu lze po provedeném přezkumu ve světle logického a gramatického výkladu na věc dopadajících právních norem dospět k závěru, že podmínku doby pojištění splňuje. V tomto směru žalobce vidí jasnou spojitost s ústavou garantovanými právy a svobodami a důvodností své žaloby, když tyto nadřazené normy žalovaná zcela opomíjí. Z odůvodnění obou rozhodnutí dle žalobce jasně vyplývá, že žalovaná ani v jedné úrovni svého rozhodování nevzala v potaz skutečnost v podobě kontextu zdravotního a ekonomického stavu žalobce. Přitom právě nahrazení ekonomického příjmu vypadnuvšího z důvodu

zdravotních komplikací, je jednou ze zásadních myšlenek institutu, jakým je právě invalidní důchod.

5. Závěrem navrhl, aby soud napadené rozhodnutí i jemu předcházející prvoinstanční rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalované

6. Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě odkázala na příslušná ustanovení zákona o důchodovém pojištění [§ 38, § 39, § 40 v návaznosti na § 5 odst. 2 písm. a)]. Dále odkázala na recenzi posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti žalobce vedoucím lékařem ČSSZ, pracoviště Hradec Králové ze dne 9. 5. 2022 (provedenou pro účely námitkového řízení), který potvrdil správnost závěrů lékařky OSSZ ze dne 8. 2. 2022, dle nichž je žalobce invalidní pro invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zdp s datem vzniku invalidity dnem 29. 11. 2018.
7. Žalovaná stejně jako v napadeném rozhodnutí uvedla, že žalobce splnil zdravotní podmínku nároku na invalidní důchod, neboť se stal invalidním v prvním stupni invalidity ode dne 29. 11. 2018, avšak nesplnil podmínku získání potřebné doby pojištění v rozhodném období pro vznik nároku na invalidní důchod. K době pojištění, kterou žalobce získal v rozhodné době, konstatovala, že dle ustanovení § 40 odst. 1 písm. f) zdp činí potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod u pojištěnce ve věku nad 28 let pět roků. Podle § 40 odst. 2 citovaného zákona se potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod zjišťuje z období před vznikem invalidity a jde-li o pojištěnce ve věku nad 28 let, z posledních deseti roků před vznikem invalidity. Dále citované ustanovení zákona upravuje, že u pojištěnce staršího 38 let se podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v období posledních 20 let před vznikem invalidity; potřebná doba pojištění přitom činí 10 roků.
8. Shrnuje, že žalobce (narozený v roce 1957) dosáhl v roce 2018 věku 61 let. Lze tedy posoudit získání potřebné doby pojištění pěti roků v posledních deseti letech před vznikem invalidity i získání potřebné doby pojištění deseti roků v posledních dvaceti letech před vznikem invalidity. Žalovaná proto stanovila tzv. **první** rozhodné období pro vznik nároku na invalidní důchod prvního stupně, tj. dobu od 29. 11. 1998 do 28. 11. 2018, ve kterém žalobce získal **pouze 4 roky** a 81 dnů doby pojištění místo potřebných 10 roků. Dále žalovaná stanovila tzv. **druhé** rozhodné období pro vznik nároku na invalidní důchod prvního stupně, tj. dobu od 29. 11. 2008 do 28. 11. 2018, ve kterém žalobce získal **pouze 3 roky** a 179 dnů doby pojištění místo potřebných 5 roků. Dle citovaného ustanovení dále platí, že podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod se považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v kterémkoliv období deseti roků dokončeném po vzniku invalidity. **Třetí** potřebnou dobu pojištění nezískal žalobce ani po posunutí rozhodného období pro posouzení potřebné doby pojištění z důvodu uplatnění nové žádosti o invalidní důchod dne 25. 11. 2021, tj. v době od 25. 11. 2011 do 24. 11. 2021, ve kterém žalobce získal **pouze 3 roky** a 1 den doby pojištění místo potřebných 5 roků doby pojištění.
9. Žalovaná žalobci do celkové doby pojištění a zčásti i do rozhodných období pro vznik nároku na invalidní důchod započítala dobu zaměstnání v letech 1976 až 1995 (RAJ Náchod, Okresní podnik služeb Rychnov n/K., Armabeton Kralupy n/Vlt., Osinek Kostelec n/O., Restaurace Náchod, ČSAD Ústí n/O., Věznice Oráčov, Pleas Havlíčkův

Brod, Silnice Chrudim, Městský úřad Havlíčkův Brod, u podnikatele I. G. z Kostelce n/(O., ŠKODA Kvasiny, ESAB Vamberk, Drátovny Vamberk), dobu nezaměstnanosti v letech 1991 až 1994, dobu pojištění v letech 1996 až 2009, včetně doby nemoci po skončení pracovního poměru (Drátovny Vamberk, ELITEY Týniště n/O., KDRT Rychnov/K., u podnikatele Jaroslava Roušavého z Dlouhé Vsi, Technické služby města Kostelec n/O., Věžnice Oráčov) a dobu uchazeče o zaměstnání s podporou v nezaměstnanosti v letech 1998 a 1999 a bez podpory v nezaměstnanosti v období od 12. 5. 2018 do 20. 10. 2020 a od 6. 5. 2021 do 24. 11. 2021 v počtu celých 3 roků. Žalobce byl veden na úřadu práce jako uchazeč o zaměstnání, aniž pobíral podporu v nezaměstnanosti ještě v období od 10. 2. 1999 do 31. 7. 2007, dále od 11. 2. 2008 do 5. 8. 2008 a dále od 10. 7. 2009 do 11. 5. 2018. Žalovaná konstatovala, že tuto náhradní dobu pojištění žalobci nelze započítat, protože přesahuje zákonem stanovené 3 roky této doby.

10. Na základě výše uvedených skutečností je dle žalované zřejmé, že žalobce pracoval s přestávkami do roku 2009. Dále byl veden na úřadu práce jako uchazeč o zaměstnání. Uvedla, že do rozhodných období lze započítat dobu pojištění získanou v Technických službách města Kostelec n/O. v části roku 2007 a ve Věžnici Oráčov v části roku 2009 a dobu uchazeče o zaměstnání s podporou v nezaměstnanosti v letech 1998 a 1999 a dobu uchazeče o zaměstnání bez pobírání podpory v nezaměstnanosti v letech 2018 až 2021 (poznámka soudu: vše je uvedeno již v odůvodnění napadeného rozhodnutí na straně 3).
11. Žalovaná setrvala na svém názoru vysloveném v napadeném rozhodnutí, že ač byl žalobce uznán invalidním pro invaliditu prvního stupně od 29. 11. 2018, nesplnil druhou podmínku pro vznik nároku na invalidní důchod, a to podmínku potřebné doby pojištění. Navrhla zamítnutí žaloby.

III. Jednání soudu

12. Při jednání soudu zástupci účastníků odkázali na svá písemná podání. Zástupce žalobce uvedl, že ač se žalobce snažil, nepodařilo se mu získat žádné další doklady, které by prokázaly další dobu pojištění. Žalobce je však přesvědčen, že podmínku potřebné doby pojištění splňuje a chtěl by ve svém účastnickém výsledku sdělit, kde všude pracoval.
13. Následně žalobce chaoticky a víceméně obecně bez bližšího časového určení, vykonávané pozice či přesného názvu a sídla zaměstnavatele a místa výkonu práce, jmenoval některé ze zaměstnavatelů, kteří jsou uvedeni v jeho osobním listu důchodového pojištění ze dne 22. 3. 2022 a u nichž měl pracovat v letech 1991 – 1994, 1996 – 1998. V letech 1995 – 1996 byl nezaměstnaný, což není v jeho evidenčním listu uvedeno. Uvedl, že žádné doklady k prokázání dalších dob pojištění nemá.
14. Pověřená pracovnice žalované k výpovědi žalobce uvedla, že tento jmenuje některé zaměstnavatele v letech 1991 až 1996, kteří jsou v jeho osobním listu důchodového pojištění již uvedeni, avšak nespádají do „rozhodného období“ pro posouzení vzniku nároku na invalidní důchod. I pokud by se prokázaly některé žalobcem uváděné doby před dnem 29. 11. 1998, nemohly by být z uvedeného důvodu pro přiznání invalidního důchodu hodnoceny.
15. Zástupci účastníků přednesli své závěrečné návrhy v souladu s učiněnými písemnými podáními.

IV. Skutkové a právní závěry krajského soudu

16. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v řízení podle části třetí hlavy první a druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s“), **žalobu důvodnou neshledal.**
17. Z obsahu předloženého správního spisu vyplývá, že žalobce podal dne 17. 2. 2022 opakovanou žádost o invalidní důchod (předtím žádal v roce 2019, žádost byla zamítnuta ze stejného důvodu, pro nesplnění podmínky potřebné doby pojištění). Posudkem Okresní správy sociálního zabezpečení Rychnov nad Kněžnou ze dne 8. 2. 2022 byl žalobce uznán invalidním pro invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zdp od 29. 11. 2018 (pro rozhodující zdravotní postižení dle kapitoly IV, položky 14b přílohy k vyhlášce Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 s konečnou mírou poklesu pracovní schopnosti 40%).
18. Prvoinstančním rozhodnutím ze dne 10. 3. 2022 (které bylo vypraveno dne 22. 3. 2022 a žalobci doručeno dne 25. 3. 2022), byla žádost žalobce o invalidní důchod zamítnuta. Součástí tohoto rozhodnutí je osobní list důchodového pojištění ze dne 22. 3. 2022, v němž jsou uvedeny veškeré žalobcem získané doby pojištění.
19. Žalobce v podaných námitkách uvedl pouze to, že od 29. 11. 2008 do vzniku invalidity pracoval a pokud nikoliv, bylo to z důvodu, že zaměstnání nemohl získat a byl na úřadě práce. Nebylo jeho vinou, že nebyl zaměstnán. Žádné doklady k další době pojištění nedoložil ani neuvedl, kde a kdy konkrétně pracoval.
20. V rámci námitkového řízení byl recenzním posouzením lékaře ČSSZ ze dne 9. 5. 2022 potvrzen posudkový závěr lékařky OSSZ Rychnov nad Kněžnou ze dne 8. 2. 2022.
21. Krajský soud konstatuje, že žalovaná v námitkovém řízení přezkoumala a zhodnotila žalobci veškerou potřebnou dobu pojištění v rozhodném období (dle kritérií § 40 zdp), která byla žalobcem prokázána a doložena (dle údajů v osobním listu důchodového pojištění ze dne 22. 3. 2022).
22. Podle ustanovení § 38 zdp má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let a **stal se**
 - a) **invalidním a získal potřebnou dobu pojištění**, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku, nebo
 - b) invalidním následkem pracovního úrazu.
23. Podle ustanovení § 39 odst. 1 zdp je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Podle odst. 2 citovaného ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
24. Rozhodnutí o nároku na invalidní důchod a stanovení stupně invalidity je závislé především na lékařském odborném posouzení. Soud, který sám nemá odborné medicínské znalosti, vycházel při hodnocení důkazů z provedených odborných lékařských posouzení zdravotního stavu žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí (viz výše citované posudky). Žalobce nenamítal nedostatečné posouzení svého zdravotního stavu, nebrojil proti posudkovému závěru, že je invalidní pro invaliditu

prvního stupně ve smyslu § 39 odst. 2 písm. a) zdp, nebrojil ani proti stanovení data vzniku invalidity. Proto krajský soud vycházel z toho, že žalobce je invalidní pro invaliditu prvního stupně ode dne 29. 11. 2018. Právě od tohoto data se odvíjí stanovení rozhodné doby pojištění, v níž se zkoumá, zda pojištěnec zákonem požadovanou dobu (tj. druhou zákonnou podmínku) pro vznik nároku na invalidní důchod splnil či nikoliv.

25. Podle § 40 odst. 1 zdp **činí potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod u pojištěnce ve věku** do 20 let méně než jeden rok, od 20 let do 22 let jeden rok, od 22 let do 24 let dva roky, od 24 let do 26 let tři roky, od 26 let do 28 let čtyři roky a **nad 28 let pět roků**.
26. Podle odst. 2 citovaného ustanovení se potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod zjišťuje z období před vznikem invalidity, a **jde-li o pojištěnce ve věku nad 28 let, z posledních deseti roků před vznikem invalidity. U pojištěnce staršího 38 let se podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod považuje za splněnou též**, byla-li tato doba **získána v období posledních 20 let před vznikem invalidity; potřebná doba pojištění činí přitom 10 roků**. Podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod **se považuje za splněnou též**, byla-li tato doba získána **v kterémkoliv období deseti roků dokončeném po vzniku invalidity**; u pojištěnce mladšího 24 let činí přitom potřebná doba pojištění dva roky.
27. **Doba vedení v evidenci úřadu práce** po 31. 12. 1995 jako uchazeče o zaměstnání je dobou pojištění po dobu, po kterou náležela podpora v nezaměstnanosti nebo podpora při rekvalifikaci, a v rozsahu **nejvýše 3 let** též po dobu, po kterou tato podpora v nezaměstnanosti nebo podpora při rekvalifikaci nenáležela s tím, že tato doba 3 let se zjišťuje zpětně ode dne vzniku nároku na důchod. Doba, po kterou podpora v nezaměstnanosti nebo podpora při rekvalifikaci nenáležela před dosažením věku 55 let, se do podmínky potřebné doby pojištění započítává v rozsahu nejvýše 1 roku, a nezapočítává se do ní jiná náhradní doba pojištění nebo doba pojištění, které se kryjí s dobou, po kterou je osoba vedena v evidenci uchazečů o zaměstnání; za dobu, po kterou náleží podpora v nezaměstnanosti, se přitom považuje též doba, po kterou se podpora v nezaměstnanosti neposkytuje z důvodu, že osobě vedené v evidenci uchazečů o zaměstnání přísluší odstupné, odbytné nebo odchodné (§ 5 odst 2 písm. a) zdp).
28. Žalobce byl ke dni vzniku invalidity (29. 11. 2018) osobou starší 28 let, potřebná doba pojištění pro vznik nároku na invalidní důchod v jeho případě činí pět let (§ 40 odst. 1 písm. f/ zdp). Rozhodná období, v nichž se posuzuje získání potřebné doby pojištění, jsou uvedena v § 40 odst. 2 zdp (viz výše).
29. Soud ověřil, že v rozhodném období od 29. 11. 1998 do 28. 11. 2018 žalobce získal pouze 4 roky a 81 dnů pojištění, místo potřebných 10 roků; v rozhodném období od 29. 11. 2008 do 28. 11. 2018 získal pouze 3 roky a 179 dnů pojištění, místo potřebných 5 roků; v (posunutém) rozhodném období od 25. 11. 2011 do 24. 11. 2021 získal pouze 3 roky a 1 den pojištění, místo potřebných 5 roků. Zákon o důchodovém pojištění v ustanovení § 5 odst. 2 písm. a) omezuje zápočet doby v evidenci úřadu práce, kdy žadatel nepobírá podporu v nezaměstnanosti nebo podporu při rekvalifikaci nejvýše na 3 roky. Toto zákonné omezení žalobci významně zasáhlo do zápočtu uvedené náhradní doby pojištění, neboť doba evidence u úřadu práce převyšující 3 roky nemůže být zohledněna jako doba pojištění. Tvrzení žalobce o chybějícím údaji o jeho nezaměstnanosti v roce 1995 a 1996 je proto v daném případě právně bezvýznamné.

30. Z provedeního dokazování vyplývá, že žalobce je po zdravotní stránce od 29. 11. 2018 invalidní dle § 39 odst. 2 písm. a) zdp pro invaliditu prvního stupně. Krajský soud má dále za prokázané, že žalobce v žádné ze zákonem předvídaných variant doby pojištění a rozhodného období dle § 40 odst. 2 zdp nezískal potřebnou dobu pojištění. Žalobce soudu nedoložil ani hodnověrně neprokázal žádnou další dobu pojištění, která by dosud žalovanou nebyla zhodnocena.
31. Krajský soud na tomto místě zdůrazňuje, že důkazní břemeno, tj. prokázání tvrzeného zaměstnání, leží zcela na žalobci, není na žalované či soudu, aby tyto skutečnosti zjišťovaly za žalobce. Z výše uvedeného je zřejmé, že žalobce dosud ani v jedné z možných variant nesplnil dobu pojištění 5 roků či 10 roků v příslušném rozhodném období. Žalobce nezískal zákonem požadovanou dobu pojištění, žalovaná proto nepochybila, pokud napadeným rozhodnutím námitky žalobce jako nedůvodné zamítla.
32. Krajský soud za výše popsaného skutkového stavu věci, kdy žalobce neprokázal žádnou další dobu pojištění (tj. řádným potvrzením o zaměstnání s vyznačením od kdy do kdy a jaký druh práce vykonával) ve shodě se žalovanou dospěl k závěru, že žalobce splnil pouze podmínku invalidity, která však sama o sobě pro vznik nároku na invalidní důchod nestačí. Pro jeho přiznání je třeba získat i potřebnou dobu pojištění, kterou žalobce nezískal. Protože žalobce nesplnil obě kumulativní podmínky dle ustanovení § 38 písm. a) zdp, nárok na invalidní důchod mu nevznikl.
33. Napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem, proto soud žalobu jako nedůvodnou zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).

V. Náklady řízení

34. Výrok o náhradě nákladů řízení soud odůvodňuje ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., když žalobce nebyl v řízení úspěšný a správním orgánu, který měl ve věci úspěch, toto právo nenáleží dle odst. 2 citovaného zákonného ustanovení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 24. listopadu 2022

JUDr. Ivona Šubrtová v. r.
samosoudkyně